

РЕШЕНИЕ

№ 2062

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11800** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с , вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., депозирана чрез процесуалния му представител юрк. М., против Решение № 2579 от 01.06.2023 г. постановено по АНД № 14411/ 2022 г. по описа на Софийски районен съд, 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление № 642846-F643815/22.06.2022 г., издадено от Д. С. Т. - Директор на офис „М.“ в ТД на НАП-С., на „Тринити Лайт Център“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], като е предупредено дружеството, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. С последното на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС на „Тринити Лайт Център“ ЕООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 ЗДДС.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно. Намира за неправилни изводите на СРС, че административното нарушение е маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Счита, че е нецелесъобразно, практически и юридически необосновано нарушителят да бъде предупреден при наличието на вече издадени и влезли в сила наказателни постановления за същото по вид нарушения. Моли

решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът „Тринити Лайт Център“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], в писмено възражение оспорва касационната жалба. Не оспорва факта на извършеното нарушение. Претендира присъждане на разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № 642846-F643815/22.06.2022 г., издадено от Д. С. Т. - Директор на офис „М.“ в ТД на НАП-С., на „Тринити Лайт Център“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от Е. Н. В., за това, че дружеството, в качеството му на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, не е подало справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, заедно с отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС, за данъчен период месец 01.01.2022 г. – 31.01.2022 г. в законоустановения срок – до 14.02.2022 г., като с това била нарушена разпоредбата на чл. 125, ал. 5, вр. ал. 1 от ЗДДС, поради което на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. Тази справка декларация е следвало да подаде до 14.02.2022 г., а е подадена на 16.02.2022 г., т.е. със закъснение от 2 дни. Прието е, че с това деяние дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 125, ал. 5 ЗДДС. За да постанови решението си, СРС е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Въпреки това, предвид конкретните факти във връзка с извършването и установяването на конкретното нарушение, както и с оглед липсата на вредни последици, СРС е приел, че административнонаказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. С тези мотиви е отменил НП.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателно постановление № 642846-F643815/22.06.2022 г., издадено от Д. С. Т. - Директор на офис „М.“ в ТД на НАП-С., на „Тринити Лайт Център“ ЕООД, като е предупредено дружеството, че при

извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При вярно установената от СРС, фактическа обстановка действително се изпълнява състава на административно нарушение по чл. 179, във вр. чл. 125, ал. 1 във вр., ал. 5 от ЗДДС. Към 15.02.2022 г. ответника е бил данъчно задължено лице по смисъла на чл. 125 ЗДДС - регистрирано по ЗДДС юридическо лице и като такова същото е имало задължение да подаде справка-декларация по чл. 125, ал. 1, във вр., ал. 5 от ЗДДС. Съгласно тази разпоредба "За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 159б ЗДДС". Следва да бъде отбелязано, че в случая не е налице хипотезата на чл. 159б ЗДДС, изключваща приложението на чл. 125 ЗДДС. Безспорно е, освен това, че задължението за подаване на справка-декларация не е изпълнено в предвидения от закона срок. Срокът за подаване на тази справка-декларация е регламентиран в разпоредбата на 125, ал. 5 ЗДДС - до 14-о число (включително) на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася.

В конкретния случай за данъчен период месец януари 2022 г. срокът е бил до 14.02.2022 г. Визираното нарушение е санкционирано в чл. 179 от ЗДДС, която предвижда за неспазване срока за подаване на декларация, глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

Доколкото нарушението е допуснато в дейността на юридическо лице не следва да бъде подлагана на изследване субективната страна на деянието, защото неговата отговорност е безвиновна- чл. 83 ЗАНН.

Споделят се изводите на СРС относно наличието на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл.28 ЗАНН аргументира нейната приложимост, спрямо всички административни нарушения. Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение, за да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, тъй като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. Налице е добросъвестно поведение на дружеството – регистрирано по ЗДДС лице. Макар и със закъснение във времето дружеството е изпълнило доброволно задълженията си, чрез изпълнение на условията по чл. 125 ЗДДС. В случая към датата на съставянето на акта последиците от нарушението вече са били отстранени. Действително е налице неспазване на срока за подаване справката – декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, заедно с отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС за данъчен период м. януари 2022 г., но предвид краткия срок на закъснението, което е два дни, и предвид подаването й изцяло доброволното и добросъвестно от наказаното лице, като на практика с оглед извършената корекция от дружеството не е налице нанесена вреда на бюджета, допуснатото нарушение следва да се приеме като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Независимо, че административното нарушение е извършено посредством бездействие и настъпването на вредоносни последици не е елемент от фактическия му състав, то разкрива явно незначителна степен на обществена опасност по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, вр. чл. 11 и чл. 28 ЗАНН.

Безспорно е по делото, че закъснението по подаване на справка-декларация за месец

януари 2022 г. е минимално, а именно два дни, спрямо законоустановения срок. Справката-декларация (СД) е подадена на 16.02.2022 г., преди дружеството да бъде поканено за съставяне на АУАН с покана, която е електронно връчена на 17.02.2022 г. В случая дружеството е показало добросъвестност - макар и с минимално закъснение, задължението по подаване на СД е изпълнено по инициатива на дружеството, а не вследствие действията на контролните органи, както правилно отбелязва и първостепенния съд. Касационната инстанция счита, че е смекчаващо обстоятелството, че самата СД е нулева за дължим ДДС, поради което няма никакви настъпили вредни последици за държавния фиск.

По отношение на предходното НП № F294176/08.08.2017 г. тогавашната редакция на ЗАНН не е предвиждала настоящата действаща привилегирована разпоредба „предупреждение“ на нарушителя по смисъла на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН. Не се представят и данни АНО да е подходил по подобен превъзпитателен начин към дружеството. Най малкото АНО е следвало да отчете горепосочените смекчаващи обстоятелства. Вместо това напълно необосновано е наложил имуществена санкция в драстичен размер от 2 500 лева, надхвърлящ петкратно законоустановения минимум по чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, с което превъзпитателните цели на административните наказания, визирани в чл. 12 от ЗАНН, реално са изопачени в назидателни.

Обосновано и правилно съдът от първата инстанция е заключил, че посочените множество смекчаващи обстоятелства дават основание да се приеме, че настоящия случай е „маловажен“ и да се приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, като бъде отменено НП и предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

За пълнота за изложението, касационната инстанция следва да отбележи, че законодателя изрично не е изключил преценката за „маловажен случай“ по чл. 28 ЗАНН за нарушения като процесното на данъчното законодателство, което има напълно и само формален характер, предвид обстоятелството, че подадената СД е нулева за дължим ДДС за посочения период. Следва да се съблюдава принципа за пропорционалност между деянието, последиците от същото и предвидената санкция, произтичащ от чл. 35, ал. 3 НК – наказанието да бъде съответно на престъплението, и да постига целите му по чл. 36 от същия кодекс, както и от легалното определение по чл. 93, т. 9 НК - да бъде съобразена липсата или незначителността на вредните последици.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото, но същата не следва да се уважи тъй като не са представени доказателства за направени такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2579 от 01.06.2023 г. постановено по АНД № 14411/
2022 г. по описа на Софийски районен съд, 7-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

председател:

членове: